

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

wonend te
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/1356 van de rechtbank Dordrecht
van 7 juli 2006 in het geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 december 2004 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een verzoek van appellante om verlening van het Nederlanderschap afgewezen.

Bij besluit van 3 mei 2005 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 juli 2006, verzonden op 10 juli 2006, heeft de rechtbank Dordrecht (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 21 augustus 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 oktober 2006 heeft de minister van antwoord gediend.

Bij brief van 23 april 2007 heeft appellante een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 11 mei 2007, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. D. Schaap, advocaat te Rotterdam, en de Minister van Justitie, vertegenwoordigd door mr. M.M. van Asperen, advocaat te Den Haag, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (hierna: de RWN), voor zover thans van belang, komt voor verlening van het Nederlanderschap slechts in aanmerking de verzoeker, tegen wiens verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland geen bedenkingen bestaan.

De minister heeft het verzoek met toepassing van deze bepaling afgewezen, omdat hij van oordeel is dat tegen zodanig verblijf van appellante bedenkingen bestaan.

2.2. Appellante betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat tegen haar verblijf voor onbepaalde tijd bedenkingen bestaan. Volgens appellante dient, juist omdat het beleid ter uitvoering van de vreemdelingenwetgeving en dat inzake naturalisatie met elkaar moeten stroken, geen rekening te worden gehouden met de mogelijkheid van intrekking van haar verblijfsvergunning.

2.2.1. Ter toelichting op de in de Handleiding voor de toepassing van de RWN (hierna: de Handleiding) neergelegde richtlijnen inzake de toepassing van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN is namens de Minister van Justitie ter zitting onder meer het volgende naar voren gebracht. Uitgangspunt van de richtlijnen is, overeenkomstig de bedoeling van de wetgever bij de totstandkoming van de RWN, dat verlening van het

Nederlandschap het vreemdelingenbeleid niet mag doorkruisen. In dit verband is, voor zover in deze zaak van belang, in bijlagen 2 en 3 van de Handleiding, behorend bij artikel 8 van de RWN vermeld dat ten tijde van het nemen van een beslissing op het verzoek om verlening van het Nederlandschap geen redenen mogen bestaan om de verblijfsvergunning in te trekken. Bepalend is of op dat moment een grond voor intrekking aanwezig is, niet of de verblijfsvergunning daadwerkelijk is ingetrokken. Feitelijke intrekking van de verblijfsvergunning is in de naturalisatieprocedure niet aan de orde, maar dient, zoals eveneens in de richtlijnen is vermeld, inzet te zijn van een procedure op de voet van de Vreemdelingenwet 2000. In bijlage 6 van de Handleiding is, voor zover thans van belang, een beknopt overzicht gegeven van de gronden voor intrekking van de verschillende verblijfsvergunningen.

Indien in de naturalisatieprocedure wordt geconstateerd dat zich mogelijk een intrekkinggrond voordoet, maar daarover geen zelfstandig oordeel kan worden gegeven, wordt, alvorens een beslissing op het verzoek te nemen, het onderdeel van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) dat is belast met vreemdelingrechtelijke procedures geraadpleegd. Wanneer, zoals in dit geval, de in de naturalisatieprocedure gebleken feiten voor zich spreken en op grond daarvan kan worden geconstateerd dat het verblijfsdocument behoort te worden ingetrokken, blijft raadpleging van voormeld onderdeel van de IND achterwege.

2.2.2. Niet in geschil is dat appellante ten tijde van het besluit van 3 mei 2005 beschikte over een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij echtgenoot'. Voorts staat vast dat zij volgens de Gemeentelijke basisadministratie sinds 3 juni 2003 niet meer op hetzelfde adres als W. Rozenthal is ingeschreven en dat het huwelijk op 3 september 2003 door echtscheiding is ontbonden. Ten tijde van het besluit van 3 mei 2005 beschikte appellante derhalve weliswaar over een verblijfsvergunning met een niet-tijdelijk karakter, maar bestond gegronde reden om die vergunning in te trekken, omdat zij op dat tijdstip niet aan de daaraan verbonden beperking voldeed.

De rechtbank heeft terecht overwogen dat de minister zich op goede gronden op het standpunt heeft gesteld dat tegen het verblijf van appellante voor onbepaalde tijd in Nederland om die reden bedenkingen, als bedoeld in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN, bestaan. Dat inmiddels een aanvraag van appellante om wijziging van de beperking in 'voortgezet verblijf' is ingewilligd, leidt niet tot een ander oordeel. Appellante heeft die aanvraag eerst in juli 2006 ingediend, terwijl ten tijde van het besluit van 3 mei 2005 niet op voorhand duidelijk was dat appellante desgevraagd een verblijfsvergunning met een niet-tijdelijk karakter niet met recht zou kunnen worden onthouden.

Het betoog faalt.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden, in
tegenwoordigheid van mr. J.W. Prins, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
Voorzitter

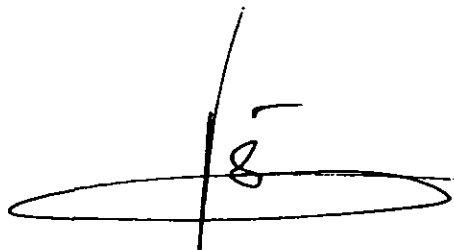
w.g. Prins
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juni 2007

363

Verzonden: **13 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres: Naturalisatie Rijswijk, Postbus 3015, 2280 GA Rijswijk ZH

Aan mevrouw D. Lima Fortes
d.t.v. mevrouw mr. H.C.C. Kneuvelds
Postbus 1185
3300 BD DORDRECHT

AANTEKENEN
Dossiernummer: 9810-22-6103

Bezoekadres:

Sir Winston Churchilllaan 293

2288 DC RUSWUK

Churchillhof 3

Infolijn 0900-1234561 (€ 0,10/min)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)

Fax (070) 3703431

Internet www.ind.nl

Unit	Naturalisatie Rijswijk
IND Informatielijn	0900 - 1234561 (€ 0,10/min)
Datum	3 mei 2005
Dossiernummer	9810-22-6103
Uw kenmerk	75774570
Betreft	Bezwaarschrift naturalisatie van:

geboren op
nationaliteit: Kaapverdische

Geachte mevrouw

Naar aanleiding van het namens u ingediende bezwaarschrift van 3 januari 2005, gericht tegen afwijzing d.d. 1 december 2004 van uw verzoek om naturalisatie van 28 januari 2003, deel ik u het volgende mee.

De in het bezwaarschrift aangevoerde feiten en omstandigheden en een door mij nader ingesteld onderzoek geven mij geen aanleiding om mijn beslissing van 1 december 2004 te herzien. Hiertoe wordt het volgende overwogen.

Op grond van artikel VII lid 2 van de Rijkswet tot wijziging van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RRWN 2000) zijn de bepalingen van artikel 8, lid 1, aanhef en onder c en d RWN, zoals deze bepalingen thans luiden, niet van toepassing op verzoeken die zijn ingediend vóór 1 april 2003. Voor deze verzoeken gelden de bepalingen van artikel 8, lid 1, aanhef en onder c en d (oud) RWN, zoals deze luiden tot 1 april 2003.

Bij de beoordeling van een verzoek om naturalisatie zijn de bepalingen van de Rijkswet op het Nederlanderschap (RWN) van toepassing. Eén van de voorwaarden voor naturalisatie is dat de verzoeker in het algemeen gedurende tenminste vijf jaar onmiddellijk voorafgaande aan het verzoek onafgebroken in Nederland woonplaats of werkelijk verblijf moet hebben (artikel 8, lid 1, aanhef onder c RWN). Uw verzoek om naturalisatie is onder meer afgewezen omdat u niet aan de verblijfst termijn van artikel 8, lid 1, aanhef en onder c RWN zou voldoen.

Uit nadere bestudering van uw departementale dossier blijkt dat u op 1 november 1997 Nederland bent ingereisd en sindsdien onafgebroken woonplaats of werkelijk verblijf hier te lande heeft. In verband met deze omstandigheid had u op het moment dat u uw verzoek om naturalisatie indiende, op 28 januari 2003, meer dan vijf jaar onafgebroken verblijf onmiddellijk voorafgaande aan uw verzoek, zodat u bij nader inzien wel aan de voorwaarde gesteld in artikel 8, lid 1, aanhef en onder c RWN. Het niet voldoen aan deze voorwaarde zal u niet meer worden tegengeworpen in deze procedure.

Een andere voorwaarde voor naturalisatie is dat er geen bedenkingen bestaan tegen verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland van de verzoeker (artikel 8, lid 1, aanhef en onder b RWN). Deze bepaling waarborgt dat het vreemdelingen- en naturalisatiebeleid met elkaar in overeenstemming zijn.

In het algemeen zal een vreemdeling om aan deze voorwaarde te kunnen voldoen, moeten beschikken over een geldige verblijfsvergunning die hem verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland toestaat. Het enkele feit dat een vreemdeling in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, leidt daarom niet noodzakelijkerwijs tot de conclusie dat aan laatstgenoemde voorwaarde wordt voldaan. Te denken valt bijvoorbeeld aan het bezit van een verblijfsvergunning die een tijdelijk karakter heeft en aan omstandigheden die erop wijzen dat de vreemdeling niet meer voldoet aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning aan hem is verleend.

Niet is gebleken dat u voldoet aan het bepaalde in artikel 8, lid 1, aanhef en onder b RWN. In uw geval is gebleken dat met ingang van 2 december 1998 aan u een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd is verleend met als doel "voor verblijf bij Nederlandse echtgenoot", laatstelijk verlengd tot 7 november 2006. Aangezien u sinds 3 juni 2003, vier maanden na de indiening van het verzoek, niet meer samenwoont met de heer , voldoet u sinds voornoemde datum niet meer aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning aan u is afgegeven en kan deze worden ingetrokken.

Mitsdien bestaan er bedenkingen tegen uw verblijf voor onbepaalde tijd hier te lande in de zin van artikel 8 lid 1 onder b RWN. Dat u nog in het bezit bent van de verblijfsvergunning en dat het huwelijk niet is ontbonden doen hier niet aan af. Voorts is niet gebleken dat u een aanvraag om wijziging beperking van uw verblijfsdoel heeft ingediend.

In het bezwaarschrift is aangevoerd dat u op het moment dat u uw verzoek om naturalisatie indiende er geen bedenkingen tegen uw verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland bestonden. Dienaangaande wordt het volgende overwogen.

Bepalend voor de vraag of een verzoeker kan worden voorgedragen voor naturalisatie is volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het moment waarop wordt beslist op een verzoek.

Volgens de Handleiding dient de verzoeker bij de indiening van het verzoek dan ook een verblijfsdocument te overleggen waaruit moet blijken of er al dan niet bedenkingen tegen het verblijf voor onbepaalde tijd bestaan, en is uiteindelijk doorslaggevend of er op het moment van de beslissing op het naturalisatieverzoek dergelijke bedenkingen bestaan. Indien op het moment van de beslissing bedenkingen bestaan, komt de verzoeker niet in aanmerking voor naturalisatie (zie de Handleiding, toelichting artikel 8 lid 1, paragraaf 3.1).

Bovendien gaat het volgens de Handleiding te ver in de naturalisatieprocedure zelfstandig te onderzoeken of de verzoeker in aanmerking zou kunnen komen voor een verblijfsvergunning die naar zijn aard al dan niet tijdelijk is (vgl. de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) d.d. 26 mei 2000, nrs. 199901169/1 en 1999901951/1, Handleiding, Deel G - Jurisprudentie, G17 - art. 8 lid 1b en G18 - art. 8, lid 1b), of de beslissing te verdagen totdat een beslissing is genomen op een aanvraag om een verblijfsvergunning (vgl. de uitspraak van de rechtbank Amsterdam d.d. 18 juni 2002, reg. nr. AWB 01/3347 RWNL). Vragen omtrent de verlening, de intrekking dan wel de niet-verlenging van een verblijfsvergunning behoren thuis in de vreemdelingenrechtelijke procedure op grond van de Vreemdelingenwet 2000. Daarom wordt in het kader van de behandeling van een naturalisatieverzoek in het algemeen geen fictietoets, waarbij wordt bezien of de verzoeker die niet in het bezit is van een verblijfstitel om voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, daarvoor wel in aanmerking zou kunnen komen indien daarom zou worden gevraagd, toegepast. Bij de beoordeling van de vraag of u voor naturalisatie in aanmerking zou kunnen komen, wordt derhalve uitgegaan van het verblijfsdocument dat u thans bezit (zie de Handleiding).

toelichting artikel 8, lid 1, paragraaf 3.3). In dit kader wordt opgemerkt dat u zowel ten tijde van mijn beslissing van 1 december 2004 als thans niet voldoet aan de beperking op grond waarvan aan u verblijf hier te lande is toegestaan. Er bestaan derhalve bedenkingen tegen uw verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland in de zin van artikel 8, lid 1, aanhef en onder b RWN.

Voorts merk ik op dat het uiteindelijk uw eigen verantwoordelijkheid blijft om tijdig een aanvraag om wijziging beperking van de aan u verleende verblijfsvergunning in te dienen. Ik raad u derhalve aan dit zo spoedig mogelijk te doen.

In uw geval is niet gebleken van feiten of omstandigheden die aanleiding vormen om van de gestelde regels af te wijken. Ten overvloede wordt nog opgemerkt dat de wetgever aan het bepaalde in artikel 8, lid 1, aanhef en onder b RWN een zodanig zwaar gewicht toekent, dat hiervan zelfs niet met artikel 10 RWN kan worden afgeweken.

De inhoud van het dossier heb ik in mijn beslissing betrokken.

Gelet op de voorhanden zijnde gegevens is reeds aanstonds duidelijk dat niet aan de in de RWN gestelde voorwaarden en het op grond daarvan gevoerde beleid kan worden voldaan. U voldoet immers niet aan de voorwaarde van artikel 8, lid 1, aanhef en onder b RWN.

Gelet op het voorgaande en de mij ter beschikking staande gegevens acht ik het bezwaarschrift kennelijk ongegrond en zie ik op grond van artikel 7:3 onder b Awb af van het horen van belanghebbenden.

Indien u het niet eens bent met mijn beslissing, kunt u hiertegen beroep instellen bij de Rechtbank Rotterdam, Sector Bestuursrecht, Onderdeel VT, Postbus 50951, 3007 BM te Rotterdam. Uw beroepschrift moet binnen zes weken na verzending van deze beslissing bij de rechtbank ingediend zijn. U moet een afschrift van deze brief bij uw beroepschrift voegen.

Voor de behandeling van het beroepschrift is griffierecht verschuldigd.

Hoogachtend,

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
in zijn hoedanigheid van minister van het Koninkrijk,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

mr. Y.Y. Wong
senior medewerker naturalisatie

uitspraak

RECHTBANK DORDRECHT

Sector Bestuursrecht

procedurenummer: AWB 05/1356

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken

inzake

wonende te eiseres,
gemachtigde: mr. D Schaap, advocaat te Rotterdam,

tegen

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.J. van der Pol, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 1 december 2004 (verzonden op 2 december 2004) het verzoek van eiseres om naturalisatie afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 3 januari 2005 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij besluit van 3 mei 2005 heeft verweerder het bezwaar van eiseres ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij faxbericht van 9 juni 2005 beroep ingesteld bij de rechtbank Dordrecht.

De zaak is op 12 juni 2006 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.
Eiseres is ter zitting verschenen bij gemachtigde.
Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de Rijkswet op het Nederlanderschap (hierna: de RWN); voor zover thans van belang, komt voor verlening van het Nederlanderschap slechts in aanmerking de verzoeker, tegen wiens verblijf voor onbepaalde tijd in Nederland geen bedenkingen bestaan.

2.2 Verweerder heeft het verzoek van eiseres tot naturalisatie afgewezen op grond van het bepaalde in artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN. Hij heeft daartoe overwogen dat er bedenkingen bestaan tegen het verblijf van eiseres voor onbepaalde duur in Nederland nu eiseres sinds 3 juni 2003 niet meer samenwoont met haar echtgenoot, zodat zij niet langer voldoet aan de beperking waaronder haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is verleend en deze vergunning kan worden ingetrokken.

2.3 Eiseres meent in aanmerking tot komen voor naturalisatie. Zij heeft een kopie van haar verblijfsdocument overgelegd, welke is uitgegeven op 6 februari 2002 en geldig is tot 7 november 2006. Aangezien een verblijfsvergunning voor vijf jaar wordt verleend, wordt verondersteld dat is uitgegaan van november 2001. Eiseres geeft toe dat zij sinds 3 juni 2003 niet meer samenwonend is, maar stelt dat zij reeds sinds januari 2003 recht had op een verblijfsvergunning regulier voor onbepaalde tijd en mitsdien voldoet aan de voorwaarden van verblijf voor onbepaalde duur.

2.4 De rechtbank oordeelt als volgt.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer uitspraak van 6 november 1998 in zaak no. H01.97.1506; AB 1999, 40), strekt artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN er blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van de bepaling toe te waarborgen dat het beleid ter uitvoering van de vreemdelingenwetgeving en dat inzake naturalisatie met elkaar stroken.

Dar het niet beschikken over een verblijfsvergunning ertoe leidt dat bedenkingen tegen verblijf voor onbepaalde tijd bestaan en dat in sommige gevallen het beschikken over een verblijfsvergunning niet voldoende is om aan te nemen dat zulke bedenkingen niet bestaan, is aldus niet in strijd met de wet.

In de naturalisatieprocedure hoeft voorts niet te worden onderzocht of zodanige toelating, dat geen bedenkingen in de zin van artikel 8, eerste lid, aanhef en onder b, van de RWN bestaat tot de mogelijkheden behoort. In de praktijk wordt echter aan vreemdelingen die niet over zodanige toelating beschikken, maar ten aanzien van wie wel op voorhand duidelijk is dat die, indien zij daarom zouden verzoeken, niet met recht zou kunnen worden onthouden, het ontbreken daarvan niet tegengeworpen.

De rechtbank stelt vast dat eiseres ten tijde van de beslissing op bezwaar in het bezit was van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf bij Nederlandse echtgenoot'. Tussen partijen is niet in geschil dat eiseres en haar echtgenoot per 3 juni 2003 niet meer samenwonen, zodat sinds die datum niet langer wordt voldaan aan de beperking op grond waarvan eiseres de verblijfsvergunning is verleend. Daarbij heeft verweerder onweersproken gesteld dat eiseres geen aanvraag tot wijziging van het verblijfsdoel of een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd heeft ingediend. De onderzoeksplicht voor verweerder in de naturalisatieprocedure gaat voorts niet zo ver dat hij (ambtshalve) behoort te onderzoeken of eiseres op grond van de Vreemdelingenwet 2000 voor een andere titel of een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in aanmerking komt. Gelet hierop heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat eiseres niet voor verlening van het Nederlanderschap in aanmerking komt.

Gelet op het voorgaande is het beroep ongegrond.

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Awb.

procedurenummer: AWB 05/1356

3

3. Beslissing

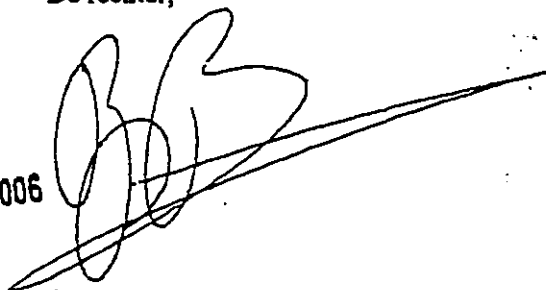
De rechtbank Dordrecht:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. R.P. Broeders, rechter, en door deze en E. Naaijen-van Kleunen, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op:

- 7 JUL 2006

Afschrift verzonden op: 10 JUL 2006

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan een belanghebbende beroep instellen. Het instellen van het beroep geschiedt door het indienen van een beroepschrift bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag, binnen zes weken na dagtekening van verzending van deze uitspraak.

WYBENGA WILDEBOER VAN DEN PUTTELAAR

— a d v o c a t e n

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

'De Leuwe'
Schiedamsedijk 46
Postbus 19050
3001 BB Rotterdam
tel +31 (0)10 214 00 00
fax +31 (0)10 214 03 03
post@wp-lawyers.nl
www.wp-lawyers.nl

Ch.L. van den Puttelaar
J. Wildeboer
R.J. Wybenga
H.H.A. Lauw
B.F. Desloover
D. Schaap
K. Hamer
S. Binkhorst
S. Scheinmann
A.C. van der Bent
D.S. Lösing
J. Broijl
M. Wiersma
J.A. Buis

tevens per telefax: 070 - 365 13 80
Rotterdam, 21 augustus 2006
Betreft / Minvz
200005812

RAAD VAN STATE	
4981	INGEKOMEN
B	21 AUG 2006
ZAACNR.	6207
AAN:	VI/V6
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geachte heer, mevrouw,

- / - Hierbij doe ik u een hoger beroepsschrift toekomen.

Gaarne verzoek ik u mij de ontvangst van het hoger beroepsschrift toekomen.

Met vriendelijke groet,

D. Schaap

Wybenga Wildeboer van den Puttelaar is een maatschap van besloten vennootschappen. Opdrachten worden uitsluitend door deze maatschap aanvaard. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval aan de maatschap wordt uitbetaald ingevolge de door de maatschap gesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering.
Wybenga Wildeboer van den Puttelaar is a partnership of private companies with limited liability. Assignments are accepted and carried out exclusively by the partnership.
The liability of the partnership is limited in any matter to the amount which in that matter will be paid out by the partnership's professional liability insurance(s).

21-AUG-2006 15:12

31 12 2140323

97%

P.01

HOGER BEROEPSCHRIFT

Aan de Afdeling
bestuursrechtspraak van
de Raad van State

geeft te kennen:

geboren op , van Kaapverdische
nationaliteit, wonende te te dezer zake te Rotterdam woonplaats kiezende
aan de Schiedamsedijk 46 ten kantore van Wybenga Wildeboer van den Putteelaar
Advocaten, van wie mr. D. Schaap te dezer voor haar als gemachtigde optreedt.

- 1 Verweerder te dezer is de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.
- 2 Bij uitspraak van 7 juli 2006 van de Rechtbank Dordrecht is het beroep van appellante ongegrond verklaard. Een kopie van de uitspraak is als productie I aan dit hoger beroepschrift gehecht.
- 3 Appellante kan zich met de uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hoger beroep in. Ter toelichting diene het volgende.
- 4 Appellante heeft op 28 januari 2003 verzocht om verlening van het Nederlanderschap. Bij beschikking d.d. 1 december 2004 is de aanvraag afgewezen. Appellante heeft daartegen op 3 januari 2005 bezwaar gemaakt. Het bezwaar is bij besluit d.d. 3 mei 2005 ongegrond verklaard. Appellante heeft daartegen op 9 juni 2005 beroep ingesteld bij de rechtbank Dordrecht. Dat beroep is bij de thans bestreden uitspraak ongegrond verklaard.
- 5 Appellante is op 1 november 1997 Nederland binnen gereisd. Op 2 december 1998 is haar een verblijfsvergunning verleend onder de beperking 'verblijf bij Nederlandse echtgenoot Rozenhal'. Die verblijfsvergunning is laatstelijk verlengd tot 7 november 2006. Op 3 juni 2003 is de samenwoning tussen appellante en haar echtgenoot beëindigd. Op 3 september 2003 is het huwelijk verbroken.
- 6 In het besluit op bezwaar werd de weigering om appellante het Nederlanderschap te verlenen nog slechts gebaseerd op artikel 8 lid 1 aanhef en onder b Rijkswet op het Nederlanderschap: dat tegen het verblijf voor onbepaalde tijd van appellante in Nederland geen bedenkingen bestaan. Verweerder was van oordeel dat die bedenkingen wel bestonden omdat het huwelijk tussen appellante en haar echtgenoot in 2003 is verbroken, terwijl appellante toen in het bezit was, en thans nog steeds is, van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met verblijf bij echtgenoot.

- 7 In beroep is aangevoerd dat appellante rechtmatig verblijf op grond van artikel 8 aanhef en onder a Vw. 2000 had en heeft; haar verblijfsvergunning is niet ingetrokken, hoewel reeds geruime tijd niet meer aan de beperking wordt voldaan. Gelet op het rechtmatig verblijf is daarom door verweerder ten onrechte overwogen dat bedenkingen bestonden tegen de verlening van het Nederlanderschap aan appellante. Door uw Afdeling is immers meerdere malen overwogen dat het beleid ten aanzien van de uitvoering van de vreemdelingenwetgeving en het beleid inzake naturalisatie met elkaar in overeenstemming moeten zijn. Het besluit op bezwaar getuigt daar niet van.
- 8 De rechtbank heeft in zijn uitspraak overwogen (r.o. 2.4) dat het niet beschikken over een verblijfsvergunning ertoe leidt dat bedenkingen tegen verblijf voor onbepaalde tijd bestaan en dat in sommige gevallen het beschikken over een verblijfsvergunning niet voldoende is om aan te nemen dat zulke bedenkingen niet bestaan.
- 9 Geoordeeld dient te worden dat de rechtbank voor wat betreft het laatste gedeelte van de overweging een onjuist oordeel heeft geveld. Juist omdat het beleid ter uitvoering van de vreemdelingenwetgeving en dat inzake naturalisatie met elkaar moeten stroken dient geen rekening te worden gehouden met een mogelijkheid van intrekking van de verblijfsvergunning van appellante. Dat een mogelijkheid tot intrekking aanwezig is wordt niet bestreden. Wel is inmiddels door tijdsverloop en gelet op de datum tot wanneer de verblijfsvergunning geldig is (7 november 2006) zeer waarschijnlijk dat het van intrekking niet meer zal komen. Duidelijk is voorts dat verweerder reeds langjarig op de hoogte is van de feitelijke verbreking van de samenwoning die tot intrekking van de verblijfsvergunning zou kunnen leiden. Appellante heeft in juli 2006 een aanvraag tot wijziging van de beperking van haar verblijfsvergunning ingediend.

REDENEN WAAROM

appellante verzoekt:

- i het hoger beroep gegrond te verklaren;
- ii de uitspraak van de Rechtbank Dordrecht d.d. 7 juli 2006 te vernietigen;
- iii het bestreden besluit te vernietigen;
- iv te bepalen dat aan appellante alsnog het Nederlanderschap zal worden verleend;
- v verweerder te veroordelen in de proceskosten;
- vi te bepalen dat het door appellante betaalde griffierecht wordt vergoed.

Rotterdam, 21 augustus 2006

Gemachtigde